DOI: 10.59809/Comitatus.2026.36-258.171

MEZEI KATALIN

Kinek a sorsa?

A 2026-os országgyűlési választás tanulságai Győr-Moson-Sopron vármegye 5. számú országos egyéni választókerületében

Whose Fate is it?

Lessons from the 2026 Parliamentary Election in National Individual Constituency No. 5 of Győr-Moson-Sopron County

SZERZŐ:

Mezei Katalin egyetemi docens, Széchenyi István Egyetem Albert Kázmér Mosonmagyaróvári Kar Területi Tudományi és Vidékfejlesztési Tanszék, mezei.katalin@sze.hu, ORCID: 0000-0002-7099-646X

Jel kód: D72

Kulcsszavak: országgyűlési választás • Győr-Moson-Sopron megye • Mosonmagyaróvár

Absztrakt: Győr-Moson-Sopron vármegye 5. számú egyéni választókerülete a Fidesz hagyományosan erős bástyája, ahol 1998–2022 között csak egyszer tudott nem fideszes jelölt nyerni, és bár azt a független közvéleménykutatók a 2026-os választások idején már csatatér választókerületként azonosították, mégis sokakat meglepett a tiszás jelölt győzelme. A cikkben arra keressük a választ, hogy vajon a fideszes jelölt vesztette el, vagy a kihívó tiszás jelölt nyerte meg a választók bizalmát, és hogy mi köze van mindennek a helyi/területi identitáshoz.

AUTHOR:

Katalin Mezei, Associate Professor, University of Győr Faculty of Agricultural and Food Sciences Department of Regional Science and Rural Development, mezei.katalin@sze.hu, ORCID: 0000-0002-7099-646X

Jel code: D72

Keywords: *parliamentary election • Győr-Moson-Sopron County • Mosonmagyaróvár*

Abstract: *Individual Constituency No. 5 in Győr-Moson-Sopron County is traditionally a stronghold of Fidesz, where a non-Fidesz candidate won only once between 1998 and 2022, and although independent pollsters had already identified it as a battleground district ahead of the 2026 elections, the victory of the TISZA candidate still came as a surprise to many. In this article, we seek to answer whether the Fidesz candidate lost or the challenger from TISZA won the voters' trust.*

BEVEZETÉS

A helyi/területi identitás kérdéskörével számos tudományág foglalkozik, hiszen más terminológiával és más módszertannal írható le a fogalom annak függvényében, hogy kit vagy mit helyezünk a vizsgálat középpontjába. A jelenség vizsgálható az egyén oldaláról (pszichológia), emberi közösségek, társadalmi csoportok oldaláról (szociológia, politológia), de középpontba állítható a kultúra (néprajz) vagy a hely is (földrajz). A fogalomalkotás fénykorát az 1980-as években élte (Somlyódyné, 2007), míg a strukturális vizsgálatok inkább már az 1990-es évekre tevődtek (Szabó, 2022). A regionális tudomány képviselőit a helyi/területi identitással kapcsolatban pedig elsősorban mindig is maga a területi szint érdekelte, amihez kötődően vizsgálhatják az önazonosság kérdését. Ebben a tekintetben tehát az a fő kérdés, hogy mi az a területi szint, ameddig helyi identitásról beszélhetünk.

Valószínűleg nem szokványos helyi/területi identitási alapon vizsgálni a 2026-os országgyűlési választás egyéni választókerületi eredményeit, mégis erre teszünk kísérletet a Győr-Moson-Sopron (GYMS) megyei 5. (Mosonmagyaróvár) országos egyéni választókerület (OEVK) vonatkozásában. Egyrészt fontos identitás képző ismérvnek tűnik a sok tekintetben traumatikus, közös történelmi múlt. Másrészt határozottan felmerül a közös intézményekhez való erős kötődés kérdése a térségben, amit különösen érdekes megvilágításba helyez a 2011. évi CCIII. törvény az országgyűlési képviselők választásáról, amely újra rajzolta a rendszerváltás óta működő választási körzeteket, és jelentős mértékű átalakítást eredményezett a korábbi 4. sz. Mosonmagyaróvári választási körzet vonatkozásában is. Harmadrészt nem szabad elfeledkeznünk arról, hogy ez az OEVK egyike az ország belső és külső migráció által leginkább érintett területeinek, aminek szintén nem elhanyagolható szerepe lehet a választási eredményekben. Végül pedig nem tűnik megkerülhetőnek az a

kérdés sem, hogy az egyéni választókerületi jelöltek helyi identitását miként ítélik meg az itt élők, vagyis mennyire bíznak abban, hogy a jelöltek valóban hatékonyan tudják képviselni és érvényesíteni az itt élők érdekeit.

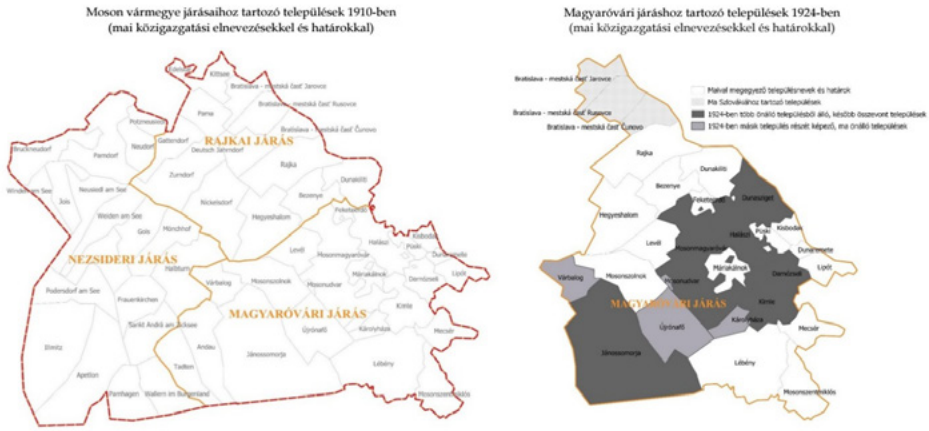
GYŐR-MOSON-SOPRON (VÁR)MEGYE 5. SZ. ORSZÁGOS EGYÉNI VÁLASZTÓKERÜLET MÚLTJA

Történelmi traumák

Talán semmi sem képes annyira egy közösséghez való tartozás élményét adni, mint az adott helyen közösen megélt, sokszor kellően fel nem dolgozott történelmi traumák. Mosonmagyaróvár és természetes vonzáskörzete életében pedig számos ilyet tudunk azonosítani. Ha választási eredményeket befolyásoló identitáspontokról beszélünk, akkor a jelenleg is élő, közvetlen érintettek okán a közelmúlt eseményeinek vélhetően erősebb hatás tulajdonítható, viszont nem lehet eltekinteni a területrendszer integritását érintő távolabbi múlt történéseinek hatásától sem.

Ebben a belátható múltban Mosonmagyaróvárra mint volt vármegyei és járási székhelyre a legnagyobb csapást Trianon mérte, hiszen a vármegye a döntéssel gyakorlatilag elvesztette területének mintegy kétharmadát. Az elcsatolt települések Ausztriához kerültek, aminek következményeként 1924-re meg is szűnt Moson vármegye önállósága. Ez a csonkolás persze nemcsak a közigazgatást érintette, de az évszázadok óta fennálló természeti, társadalmi, közlekedési és gazdasági kapcsolatokat is szétzilálta. Mosonmagyaróvár elvesztette gazdasági kapcsolatai jelentős részét és ennek következményeként malomipari és vízi kereskedelmi központ szerepét egyaránt. Később az első bécsi döntéssel (1938) felvidéki érintettek híján nyilván nem kerültek vissza települések Moson vármegyéhez, viszont a csehszlovák féllel ennek hatására elmérgesedett a viszony, aminek következményeként a második világháborút lezáró párizsi béke nyomán 1947-ben további három magyar település került át Csehszlovákiához (Dunacsún, Horvátjárfalu és Oroszvár). Megjegyezzük, hogy a csehszlovákok Rajka településre is igényt tartottak a tárgyalások során, de azt még a nagyhatalmak is túlzott igénynek minősítették, éppen azért, mert a település határában megépült vízépítési műtárgy (Trianoni zsilip) határon túlra kerülésével Magyarország vízkormányzási szempontból kiszolgáltatott helyzetbe kerülhetett volna a szomszédos országtól. Az 1. ábra. a korabeli Moson vármegye településeit mutatja be az 1910-es népszámláláskor érvényben lévő járási (Magyaróvári, Nezsideri, Rajkai) besorolás alapján, illetve szemlélteti a trianoni döntés 1924-től érvényben lévő közigazgatási következményeit a korábban vizsgált, Magyarországon maradt települések vonatkozásában, amelyek immár beolvadtak Győr, Moson és Pozsony vármegyébe, és a korábbi három járásból is csak egy (Magyaróvári) maradhatott meg.

1. ábra: Moson vármegye településeinek közigazgatási besorolása 1910-ben és 1924-ben
Figure 1: Administrative Classification of the Settlements of Moson County in 1910 and 1924

Szerkesztette: Pozsgai Andrea.
Edited by Andrea Pozsgai.

Talán a sors fintora, hogy a korábban jelzett vízkormányzási probléma a rendszerváltozás hajnalán ismét jelentkezett a térségben, és immár természeti katasztrófaként eszkalálódott. A Bős-Nagymaros Vízlépcsőrendszer tervezésére, kivitelezésére és működtetésére 1977-ben Csehszlovákiával kötött államközi megállapodást Magyarország 1989-ben egyoldalúan felmondta. A következmények ismertek: a szlovákok megépítették az ún. „C" variánst, amit 1992-ben üzembe is helyeztek. Ezzel gyakorlatilag az öreg-Duna medréből áttérítették a folyót a mesterségesen létrehozott ún. felvíz csatornába, aminek következtében a folyó természetes szárazföldi delta-vidékéről, a szigetközi ágrendszerből eltűnt a víz, addig Magyarországon még nem tapasztalt ökológiai katasztrófát eredményezve. A károk enyhítését szolgáló műszaki megoldást (Dunakiliti Fenékküszöb) csak 1995-ben sikerült üzembe helyezni, amikorra a térség már visszafordíthatatlan természeti károkat szenvedett.

Fellendülés a rendszerváltás után – erősödő külső és belső migráció

A rendszerváltozással a város és a térség helyzeti energiái hirtelen megváltoztak; ami eddig hátrány volt, az most előnnyé változott. Az új, demokratikus Magyarország a határmenti fekvésben, a Nyugathoz való közelségben már nem a veszélyt látta, hanem éppen a fizikai kapcsolódási lehetőséget. Ugyanez érződött a gazdasági viszonyokban is, hiszen a külföldi működőtőke szinte azonnal megjelent a térségben, és az akkor itt alapított cégek ma is a térség gazdasági motorjaként működnek, és jelentősen hozzájárulnak az egész megye prosperitásához.

A gazdasági fellendülés, a határok korábbiakhoz képest jóval könnyebb átjárhatósága, az egyre rugalmasabbá váló külföldi (ausztriai) – akár csak szezonális – munkavállalás né-

pességmegtartó ereje egyértelműen érződött, hiszen miközben az ország népessége 1980 óta folyamatosan csökkent, a város népessége viszont stabil maradt, sőt, ha visszafogottan is (1980 és 2000 között évtizedenként 1-1%-kal), de növekedett. Később, az ország EU-s csatlakozásával a város és a térség egyre vonzóbb belső migrációs célponttá vált, aminek eredményeként az ideköltözők nem feltétlenül a városban, vagy a térségben helyezkedtek el, hanem a határon túl, elsősorban Ausztriában, és csupán az olcsóbb lakhatás és megélhetés miatt választották lakóhelyként Mosonmagyaróvárt, vagy a környékbeli településeket, így a népesség már számottevően (2001 és 2011 között 5%-kal) nőtt.

2004 után annyiban változott a helyzet, hogy a város és térsége már nemcsak belső, de egyre inkább külső migrációs célponttá is vált. Ennek alapvetően két forrása volt, egyrészt a csatlakozás után megkezdődött a szlovák lakosság beköltözése a térségbe, elsődlegesen a Szlovákiával határos szigetközi települések vonatkozásában. Ez a folyamat a 2010-es években felerősödött, a COVID idején adminisztrációs okok (határzár) miatt a nyilvántartott szlovák népesség száma extrém módon megnövekedett, de a beköltözés azóta is folyamatos. A külső migráció másik jellemző formája a térségben a helyi cégek foglalkoztatási igényeinek kielégítését szolgáló külföldi munkavállalók megjelenése, főleg munkaerőközvetítő cégek közreműködésével. A térségben a gazdasági fellendülés, a magasabb keresetek miatt külföldre ingázó aktív helyi munkaerő okán 2010-től komoly munkaerő-utánpótlási problémák jelentkeztek. Ezért jelentek meg a külföldi (2010-től elsősorban szerb és ukrán), majd 2020-tól a harmadik országbeli (főleg fülöp-szigeteki és indonéz) vendégmunkások. Ezen, más szociokulturális közegből érkező munkavállalók integrálása a helyi társadalomba, nagy kihívást jelent elsősorban Mosonmagyaróvár önkormányzata számára.

A másik, kevéssé dokumentált következménye a belső és külső migrációnak a térségben a jelentős, hivatalos nyilvántartásban nem szereplő, mégis az adott térségben informálisan lakóhellyel rendelkező, a lakóingatlanokat életvitelszerűen használó látens népesség. A rejtőzködő életforma nyilván kevéssé szoros szomszédsági viszonyokat feltételez, így a nagyobb települések jellegzetessége. Mosonmagyaróváron a közlekedési hálózatok, a közművek, a közszolgáltatások túlterheltsége miatt a szubjektív zsúfoltság érzet a 2020-as évekre állandósult. Mivel a 2022-es népszámlálás nem igazolta vissza, hogy a hivatalos, utánkövetett népességnyilvántartás adatai ne lennének helytállóak, az önkormányzat több kísérletet is tett a város valós népességének felmérésére, amit 2025-ben kombinált (primer adatfelvételezést és szekunder adatbázisok összetett statisztikai elemzését tartalmazó) módszerrel sikerült megbecsülni. A tanulmány (Mezei et al., 2026) 14-15%-os népességtöbbletet mutatott ki a városban. A látenciából adódóan ez a réteg jellemzően nyilván nem Győr-Moson-Sopron 5. OEVK egyéni jelöltjeire adta le a szavazatát a 2026-os országgyűlési választáson (még ha fizikailag itt is vett részt rajta), de hogy a probléma, és annak mértéke a választások előtt nyilvánosságra került, annak hatását a választási eredményekre nem lehet kizárni.

Intézményi identitáspontok a mosonmagyaróvári térségben

Nemcsak a történelmi eseményeknek van identitásképző hatása, de legalább ennyire fontos lehet a helyi intézményekhez való kötődés is. GYMS 5. OEVK esetében két ilyen identitáspontot is tudunk azonosítani, az egyiket az oktatás, a másikat az egészségügy területén.

A mosonmagyaróváriak számára egyetemük, ma Széchenyi István Egyetem Albert Kázmér Mosonmagyaróvári Kara az egyik legfontosabb identitáspont. Nagyon büszkék arra, hogy ez az intézmény nemcsak Magyarország, de egész Európa első, kisebb megszakításokkal folyamatosan működő agrár-felsőoktatási tanintézete, amit Albert Kázmér szász-tescheni herceg 1818-ban Magyaróvári Gazdasági Felsőbb Magántanintézet néven alapított azzal a céllal, hogy saját birtokai számára képezzen elméleti és gyakorlati tudással rendelkező mezőgazdászokat. A történelem viharai nem kímélték az intézményt, de a számtalan átszervezés eredményeként ma is élő és prosperáló intézmény, ami nemcsak a helyi elit képzésében játszott meghatározó szerepet, de számos híres agrárszakembert adott az országnak is. Valójában Mosonmagyaróváron a helyi és a választókerület képviseletében az országos politikában kevés kivételtől eltekintve mindig is óvári gazdászok[1] játszották a főszerepet.

1 táblázat: Az országgyűlési egyéni képviselőválasztások és önkormányzati választások nyertesei a mosonmagyaróvári OEVK és Mosonmagyaróvár vonatkozásában (1990–2026)
Table 1: Winners of the National Assembly Single-Member Constituency and Municipal Elections in Mosonmagyaróvár, based on data from the OEVK and the city (1990–2026)

Választási év (OGY)	Képviselő	Párt	Óvári gazdász	Választási év (Önk)	Polgármester	Támogató
1990 OGY	Dr. Székelyhidi László	MDF	-	1990 (Önk)	Plutzer István	független
1994 OGY	Dr. Nagy Frigyes	MSZP	+	1994 (Önk)	Stipkovics Pál	MSZP
1998 OGY	Dr. Pap János	Fidesz	+	1998 (Önk)	Stipkovics Pál	MSZP
2002 OGY	Dr. Pap János	Fidesz	+	2002 (Önk)	Stipkovics Pál	MSZP
2006 OGY	Dr. Tóth Tiborné dr.	MSZP	-	2006 (Önk)	Szabó Miklós	Fidesz–MDF
2010 OGY	Dr. Nagy István	Fidesz–KDNP	+	2010 (Önk)	Dr. Nagy István	Fidesz–KDNP
2014 OGY	Dr. Nagy István	Fidesz–KDNP	+	2014 (Önk)	Dr. Árvay István	Fidesz–KDNP*
2018 OGY	Dr. Nagy István	Fidesz–KDNP	+	2019 (Önk)	Dr. Árvay István	Fidesz–KDNP
2022 OGY	Dr. Nagy István	Fidesz–KDNP	+	2024 (Önk)	Szabó Miklós	MPKE**
2026 OGY	Dr. Porpáczy Krisztina	TISZA	-			

** Mosonmagyaróvári Polgári Kerekasztal Egyesület–Momentum–MSZP–MMN–LMP–Zöldek*
*** Fidesz–KDNP–Nemzeti Fórum Egyesület–Mosonmagyaróvári Polgári Kerekasztal Egyesület–Mosonmagyaróvári Lakástulajdonosok és Bérlők Egyesülete*
Forrás: saját szerkesztés a Nemzeti Választási Iroda által közölt adatok alapján.
Source: Compiled by the author based on data released by the National Election Office.

Az 1. táblázat tanúsága szerint a rendszerváltás óta tízszer választott a mosonmagyaróvári térség országgyűlési képviselőt, és csak háromszor választott olyat, aki nem kötődött az óvári egyetemhez. Két országgyűlési képviselő viszont egyben kormánytag is volt, hiszen Nagy Frigyes 1996–1998 között, míg Nagy István 2018–2026 között töltött be földművelésügyi, illetve agrárminiszteri pozíciót. Meg kell jegyeznünk, hogy az óvári gazdászok reputációja ebben a kormányzati minőségben sokkal szélesebb, hiszen ha csak a rendszerváltás utáni időszakot nézzük, akkor is további két minisztert adott az alma mater Magyarországnak; Gergátz Elemér 1991–1993 között töltötte be a tisztet, míg a jelenlegi agrárminiszter, Bóna Szabolcs is az óvári egyetemen szerzett diplomát.

Van viszont egy másik intézmény is, amihez a mosonmagyaróváriak minden körülmények között ragaszkodnak, és ez nem más, mint a város kórháza. A Magyaróvári Karolina Kórház ugyanis időben hasonló történelmi múltra tekint vissza, mint az egyetem, hiszen még 1863-ban alapították. Fénykorában, az 1970-es években az intézményben 360 ágyon történt a gyógyítás, 2006 óta azonban számos strukturális változás következett be, aminek eredményeként az aktív ágyak száma jelentősen csökkent, a hangsúly a krónikus ellátásra helyeződött át. A kórházban jellemzően már nem helyi orvosok dolgoznak, az ügyeleti rendszer pedig több osztály esetében fennakadásokkal működik. Köztudott, hogy más középvárosok is küzdenek hasonló problémákkal, és az egészségügy jelenlegi anyagi és humán kapacitásai mellett nagy kihívás a nem súlyponti kórházak megőrzése, de 2026-os országgyűlési választások során Mosonmagyaróváron a városi központú OEVK-ban a képviselőjelöltek kampányában ez lett az egyik központi téma. A nyertes Porpáczy Krisztina tiszás jelölt legfőbb vállalása a kórház megmentése, ellátásbiztonságának javítása volt. Fontos megjegyezni, hogy Porpáczy Krisztina hitelesen képviseli az ügyet, hiszen hosszú évek óta háziorvosként praktizál a Mosonmagyaróvár melletti Máriakálnokon, már 2023 óta nyíltan, az országos médiában (Partizán interjú, 2023) is felvállalja véleményét a kérdésben. Nem véletlen, hogy Hegedűs Zsolt egészségügyi miniszter alapellátásért felelős államtitkárnak kérte fel.

Úgy tűnik, hogy vannak olyan intézmények a térségben, amelyek identitáspontként működnek. Az azonban izgalmas kérdés, hogy vajon mi az a területi kiterjedés, ahol még egyértelműen érződik a hatásuk. Úgy is fogalmazhatunk, hogy vajon helyi vagy regionális szintű a kötődés a fenti identitáspontokhoz, és hogy vajon mekkora jelentősége van mindebben az adminisztratív határoknak.

Ahogy a bevezetőben már kifejtettük, a helyi/területi identitás kérdésköre könyvtárnyi irodalommal rendelkezik. Írásunkban nem kívánunk hozzájárulni ehhez az elméleti vitához. Számunkra a területi identitás regionális fejlesztéspolitikai diskurzusa az érdekes, amit Somlyódyné (2007) szemléletesen foglal össze a régió mint területi entitás oldaláról. Ugyanakkor számunkra országgyűlési választási szempontból a területfejlesztésben alsó középszintnek nevezett területi szint lehet a mérvadó. Az alsó középszint a megye alatti, település fölötti köztes szintet jelöli. Az EU-ban a Statisztikai Célú Területi Egységek Nómenklatúrájában ez a NUTS4, kistérségi szint volt, viszont 2003-tól már a Helyi Adminisztratív Egységek (LAU) rendszerében szerepelt, mint LAU1 szint, 2017-től az egyszerűsített, összevont LAU rendszerben pedig már csak opcionálisan szerepel ez a területi szint, amennyiben az adott ország a települések helyett a kistérségi szintű egységeket tekinti a legkisebb építőkockának a területfejlesztésben. A mi szempontunkból az a lényeg, hogy a kistérségi szint helyinek minősül

az EU kohéziós politikájában, így a mosonmagyaróvári térségben a fentiekben beazonosított identitáspontokat helyi identitásképző ismérveknek tekintjük.

2026-OS VÁLASZTÁSI EREDMÉNYEK GYŐR-MOSON-SOPRON (VÁR)MEGYE 5. SZ. ORSZÁGOS EGYÉNI VÁLASZTÓKERÜLETÉBEN

Győr-Moson-Sopron (vár)megye 5. sz. országos egyéni választókerületének területi lehatárolása

Magyarországon a közigazgatási alsó középszint fejlődéstörténete sajátos utat járt be, amiről átfogó képet nyújt Hajdú (2005). A járás rendszer és az azt 1983-ban felváltó városkörnyéki és a nagyközségkörnyéki igazgatási rendszer megszűntetésével 1990–2013 között nem voltak alsó középszintű közigazgatási egységek Magyarországon, csupán statisztikai-tervezési céllal, alulról jövő kezdeményezések útját létrehozott kistérségek, amelyek azonban 2007-ig nem fedték le hézag- és átfedésmentesen az ország teljes területét. 2013-tól aztán ismét létrejöttek a járások, amelyek lehatárolásánál fontos szempont volt, hogy amennyire csak lehet, a valós térhasználathoz igazodjanak (Szalkai, 2012).

Az 1990-es évek magyarországi parlamenti választásain az egyéni választókerületek (OEVK) lehatárolását alapvetően az 1989. évi XXXIV. törvény, valamint az annak végrehajtására kiadott 2/1990. (I. 11.) Minisztertanácsi rendelet szabályozta. Mivel az országgyűlési egyéni választókerületek akkori lehatárolásánál nem volt érvényes alsó középszintű közigazgatási felosztás, amihez alkalmazkodni lehetett volna, így alapvetően az alábbi jogi, demográfiai és földrajzi szempontokat vették figyelembe (Vida, 2024):

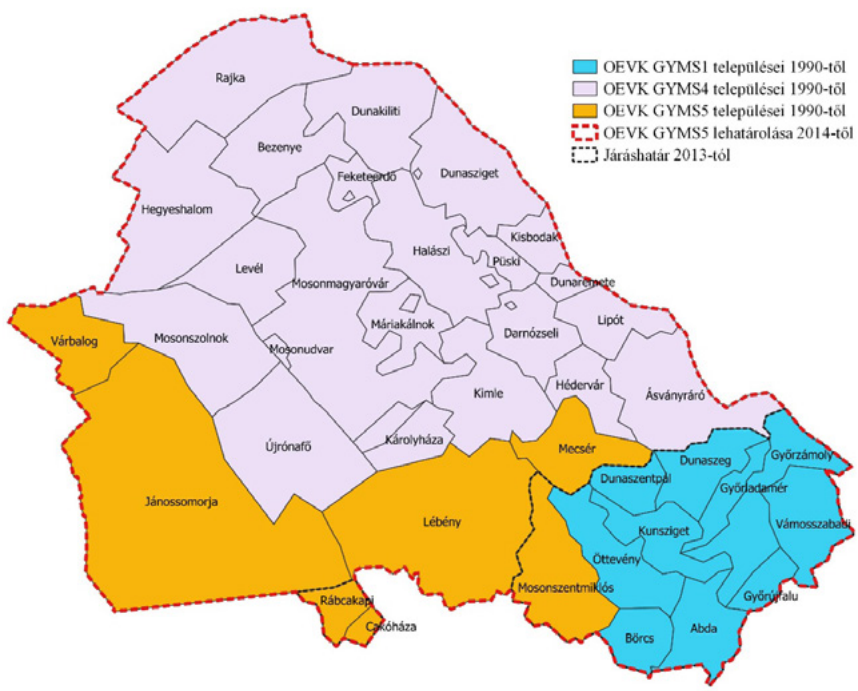
- Közigazgatási határok tiszteletben tartása: A választókerületek nem léphették át a megyehatárokat és Budapest határát. Az egyéni kerületek kizárólag egy adott megyén (vagy a fővároson) belül jöhettek létre.
- Lakosságszámra vonatkozó ajánlás: A jogszabályi előírás szerint az egyéni választókerületeket úgy kellett kialakítani, hogy átlagosan 60 000 választópolgár tartozzon egy-egy egységhez.
- Területi és funkcionális egység: A lehatárolás során törekedni kellett arra, hogy egy-egy város és a hozzá szorosan kapcsolódó funkcionális vonzáskörzete (agglomerációja) lehetőleg egy választókerületet alkosson.
- Helyi és történelmi sajátosságok: A kerületek határainak kijelölésekor figyelemmel kellett lenni a nemzetiségi, vallási, történelmi és egyéb helyi jellegzetességekre is.
- Földrajzi, szomszédsági viszonyok: A kerületeket összefüggő területként kellett kialakítani (nem hozhattak létre exklávékat), a területi folytonosság elvét követni kellett.

Mindez Győr-Moson-Sopron megye vonatkozásában azt jelentette, hogy a lehatárolás hűen követte a korábbi járási struktúrákat és a természetes kistérségi központokat. Ennek megfelelően külön egyéni választókerületet kapott a saját vonzáskörzetével Mosonmagyaróvár, amelynél alapvetően a korábban már bemutatott Moson vármegyéből Trianon után megmaradt Magyaróvári járás településeit vették alapul, de már a szocialista gazdasági kör-

zetekre is tekintettel voltak. Az akkori lehatárolásnál a 60 ezer fős népességi korlát miatt a megyében még 7 db választókerület kialakítása volt indokolt, ezek közül a 4. sz. OEVK volt a Mosonmagyaróvári (2. ábra).

Az országgyűlési képviselők választásáról szóló 2011. évi CCIII. törvény alapjaiban reformálta meg a magyar választási rendszert; jelentősen csökkentette a parlamenti képviselők létszámát és átalakította a mandátumszerzés szabályait. Országos szinten a korábbi 176-ról 106-ra csökkent az egyéni választókerületek száma, amivel párhuzamosan értelemszerűen megnövekedett egy-egy választókerület területe és lakosságszáma. Így a korábbi 60 ezer főről 72 ezer főre nőtt az átlagos népességszám OEVK szinten, viszont egyben rugalmasabbak is lettek a szórásra vonatkozó előírások, hiszen +/- 15% a megengedett mérték, de akár a 20% is tolerálható, és a benchmark már nem az országos, hanem a vármegyei szint, így összességében országos szinten nőttek a lakónépességi különbségek az OEVK-k között. Győr-Moson-Sopron vármegyében az átalakítás eredményeként a korábbi 7 helyett 5 egyéni választókerületet hoztak létre. A korábbi 4. sz. mosonmagyaróvári központú OEVK innentől a vármegye 5. sz. egyéni választókerülete lett. Az átalakítás eredményét a 2. ábra mutatja.

2. ábra: Győr-Moson-Sopron (vár)megye 4., illetve 5. országos egyéni választókerülete az 1990-es, illetve a 2024-es lehatárolás szerint
Figure 2: The 4th and 5th National Single-Member Districts of Győr-Moson-Sopron County, according to the 1990 and 2024 District Boundaries

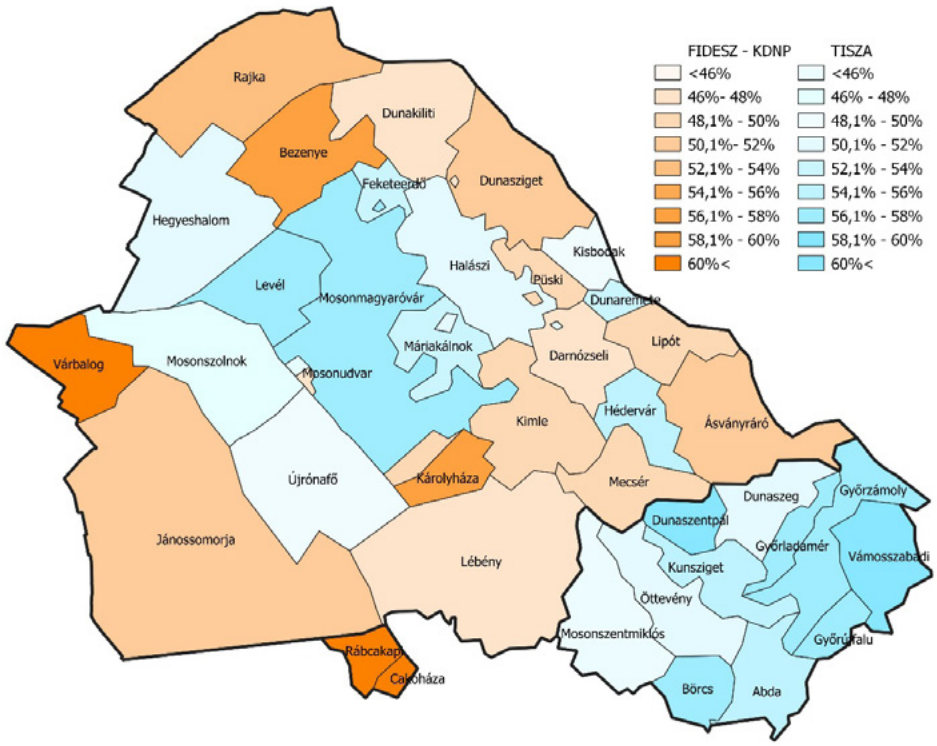
Szerkesztette: Pozsgai Andrea.
Edited by Andrea Pozsgai.

A 2. ábra tanúsága szerint a Győr-Moson-Sopron megyei 5. egyéni választókörzetet pillanatnyilag 39 település alkotja, vagyis majdnem megkétszereződött 1990-hez képest 2011-től az OEVK településeinek száma. 10 település érkezett a győri járás északnyugati részéből, ezek korábban mind Győr-Moson-Sopron megyei 1. egyéni választókörzetéhez tartoztak. 7 település érkezett a korábbi Csorna központú Győr-Moson-Sopron megye 5. egyéni választókörzetből, igaz közülük csak két olyan település van, ami ma (2013-tól) a csornai járáshoz tartozik (Cakóháza és Rábcakapi), a többi tradicionálisan a mosonmagyaróvári járás része, de Mosonszentmiklós saját kérésére 2013-ban a győri járáshoz csatlakozott. Egy eltérés van még az 1990-es és a 2024-es lehatárolás között, ez Mosonudvar település, ami 2010-ben vált ki önálló településként Mosonmagyaróvár városból.

Győr-Moson-Sopron (vár)megye 5. sz. országos egyéni választókerületének 2026-os választási eredményei

Győr-Moson-Sopron (vár)megye 5. sz. országos egyéni választókerületének 2026-os választási eredményeit a 3. ábra szemlélteti. A választókerületben egyéni mandátumot Dr. Porpáczy Krisztina (TISZA) szerzett, aki a szavazatok 52,76%-át kapta. A második helyen Dr. Nagy István (Fidesz–KDNP), akkori agrárminiszter végzett, aki a szavazatok 40,71% szerezte meg. Mindkét jelölt jobb egyéni eredményt ért el, mint saját pártja az adott vármegyében a listás szavazatok vonatkozásában (TISZA 52,61%, Fidesz–KDNP 39,21%). A részvételi hajlandóság (82,98%) magasabb volt az országos szintnél (77,8%), a külképviseleten vagy átjelentkezéssel szavazók aránya (3,1%) hozzávetőlegesen az országos átlagnak megfelelő volt.

3. ábra: Győr-Moson-Sopron vármegye 5. országos egyéni választókerület 2026-os választási eredményei
Figure 3: 2026 Election Results for the 5th National Individual Constituency of Győr-Moson-Sopron County

Szerkesztette: Pozsgai Andrea, adatforrás: Nemzeti Választási Iroda – Választás 2026.
Edited by Andrea Pozsgai, Data source: National Election Office (Nemzeti Választási Iroda – Választás 2026).

A választókerületi végeredményt nézve a 12%-os különbség az első és a második helyezett között meggyőző fölénynek tűnik, viszont, ha megnézzük az eredményeket települési bontásban, már sokkal összetettebb kép rajzolódik ki előttünk, ami jellegzetes területi mintázatot mutat. Úgy tűnik, hogy a TISZA győzelmének két fontos bástyája volt: egyrészt Mosonmagyaróvár városa, ami a teljes választókerületben a szavazásra jogosult népesség közel 35%-át adja, másrészt a győri járásból a 2011-es választási törvény előírásainak megfelelően a választókerülethez csatolt települések blokkja. Nem véletlen, hogy utóbbi településeket nem sikerült megnyernie a korábbi képviselőnek, aki alapvetően a már megkezdett munka folytatására kért felhatalmazást az egyéni kampányában. Ezzel viszont csak azokat tudta maga mellé állítani, akik a korábban, történeti megközelítésben bemutatott identitáspontokat valóban a magukénak érezték. Ezek a települések tradicionálisan soha nem tartoztak Mosonmagyaróvár funkcionális térségébe, mindig is Győrhöz kötődtek, és különösen az ezredforduló óta Győr szuburbán térségéhez tartoznak. Egyszerűen nem lehet őket az ag-

rárium hoz és a mosonmagyaróvári egyetemhez kapcsolódó szlogenekkel megnyerni, mert a mindennapjaikat Győr funkcionális körzetében élik, ezer szállal kapcsolódnak ahhoz a városhoz, és a fejlődésüket alapvetően ebben a viszonyrendszerben tudják elképzelni. Nem véletlen, hogy a győri járáshoz tartozó településeken a tiszás jelölt nagyobb arányú győzelmet aratott (55%–37%), mint a választókerület egészében.

A másik magyarázandó eredmény a Mosonmagyaróvár városában született, ahol Porpáczy Krisztina a szavazatok 57,98%-át kapta, míg Nagy István csak 35,3%-ot. Külön érdekes a 13. szavazókör eredménye, hiszen ide számolták bele a külképviseleten és az átjelentkezéssel szavazók szavazatit is, aminek eredményeként a tiszás jelölt 69,22%-ot, míg a Fidesz–KDNP-s jelölt csupán 25,61%-ot kapott. Valóban felmerül itt a kérdés, hogy vajon a tiszás jelölt nyerte meg vagy a fideszes vesztette el a körzetet.

Korábban már utaltunk rá, hogy a tiszás jelölt olyan identitáspontot helyezett a kampánya középpontjába, amivel minden városlakót meg tudott szólítani. Ha a lakosság hozzászokott, hogy egy közszolgáltatást helyben tud elérni, akkor kevéssé hatnak rá az immár csak a megyeközpontban igénybe vehető egészségügyi szolgáltatásokat hatékonysági okokkal indokló politikusi érvelések. Ráadásul bár a térségben megyei összehasonlításban még mindig jelentős a működő vállalkozásokon belül az agrár profilúak részaránya (településenként 5-9% közötti érték), ez a városra nyilván már kevéssé érvényes. Arról nem is beszélve, hogy 2020 óta sokasodnak a megoldatlan problémák a városban. A gazdasági növekedés megtorpant, már csak harmadik országbeli vendégmunkásokkal lehet kielégíteni a helyi vállalatok foglalkoztatási igényeit, akiknek társadalmi integrálása kihívást jelent a város számára, a vendégmunkások és a hivatalos kimutatásokban nem szereplő, a várost mégis életvitelszerűen használó népesség extrém módon terheli a város fizikai és humán infrastruktúrákat, nehezíti a köz- és magánszolgáltatásokhoz való hozzáférést, nem is beszélve a zöld felület rovására gombamód szaporodó társasházakról. A várost elkerülő autópálya körgyűrű hiánya, a városon belüli úthálózat fejlesztés elmaradása, a közösségi közlekedés szervezési nehézségei már nem új keletű problémák, ezekkel a korábbi országgyűlési képviselőt már korábban is szembesítette a lakosság. Megoldási javaslatként már az előző ciklus végén felmerült, hogy megyei jogú városként Mosonmagyaróvár több lehetőséghez juthatna, viszont a város 2022-ben beadott ezirányú pályázatát a döntéshozók nem támogatták, így abban az évben csak Esztergom és Baja kapta meg ezt a kiemelt közigazgatási rangot, miközben mindkét település népessége elmarad Mosonmagyaróvárétól, ráadásul a lakosság lélekszáma mindkét nyertes településen csökkenő, ellentétben Mosonmagyaróvárral. A helyi lakosság nagyon csalódott volt a döntés kapcsán, és az országgyűlési képviselő akkori kommunikációja alapján úgy ítélte meg, hogy az nem tett meg mindent a siker érdekében. A városlakók elégedetlenségére utaló jel volt az is, hogy a 2024-es önkormányzati választásokon a városlakók csupán 37,75%-a voksolt a várost két cikluson át vezető Fidesz–KDNP-s jelöltre (dr. Árvay István), miközben egy városi civil egyesület jelöltje, Szabó Miklós (aki korábban [2006–2010] éppen Fidesz színekben volt már polgármester a településen) a szavazatok 51,5%-ával tudott nyerni.

Érdemes azokat a településeket is alaposabban megvizsgálni, ahol a Fidesz–KDNP-s jelölt tudott nyerni. Ezek között két területileg egybefüggő nagyobb blokkot találunk. Az egyik a Várbalog – Jánossomorja – Lébény – Mecsér – Rábcakapi – Cakóháza öv, ami gyakorlatilag a 2011-es választási törvénnyel került át a csornai központú, akkori Győr-Moson-Sopron megye 5. OEVK-ból a jelenlegi mosonmagyaróvári központú Győr-Mo-

son-Sopron vármegye 5. OEVK-ba. Utóbbi két település egyébként maga is a csornai járáshoz tartozik, aminek azért van nagy jelentősége, mert az egész megyén belül ebben a járásban a legmagasabb az agrárvállalkozások részaránya (településenként 14-19%), így a Fidesz–KDNP-s jelölt által kormányzati szinten képviselt agráros témák ezen települési körben pozitív visszhangra találtak. Nem véletlen, hogy a csornai volt ez egyetlen OEVK a vármegyében, ahol 2026-ban ugyan nagyon szoros küzdelemben, de a Fidesz–KDNP-s jelölt, a Magyar Falu Programot kormánybiztosként koordináló, Gyopáros Alpár tudott nyerni éppen a jelenlegi agrárminiszterrel, Bóna Szabolccsal szemben.

A másik Fidesz–KDNP-s jelölt által megnyert településcsoport a Rajka–Bezenye–Dunakiliti–Dunasziget öv, ahol megítélésünk szerint nem a magas arányú agrárnépesség volt a mérvadó, hanem az, hogy ezeket a településeket érinti leginkább a szlovák népesség betelepülése. Ez alapvetően annak köszönhető, hogy a Pozsonyi agglomeráció egyre inkább szétterül, és a szlovákiai viszonyokhoz képest olcsó magyarországi ingatlanok a közvetlen határmenti elhelyezkedésű településeket teszik igazán vonzóvá. A 2022-es népszámlálás ezeken a településeken már jelentős szlovák népességet mutatott ki (Rajkán 63%, Bezenyén 22%, Dunakilitin 14%, Dunasziget 6%), így esetükben a bevándorlás ellenes fideszes retorika meggyőzőnek tűnhetett.

KÖVETKEZTETÉSEK, TANULSÁGOK

Tanulmányunkban Győr-Moson-Sopron vármegye Mosonmagyaróvár központú 5. OEVK 2026-os választási eredményeinek területi mintázatát vizsgáltuk. Kiinduló feltételezésünket, miszerint korrelációt lehet kimutatni a településméret és az eredmények között (értsd: minél kisebb egy település, annál inkább Fidesz–KDNP túlsúlyt, illetve fordítva, minél nagyobb a település, annál inkább TISZA túlsúlyt mutat) olyannyira nem sikerült bizonyítani, hogy ilyen hipotézis kimondására nem is vállalkoztunk. Sokkal valószínűbbnek tűnik, hogy a fent bemutatott helyi identitási elemek játszottak inkább szerepet az eredmények kialakulásában. Ugyanakkor viszont magyarázatra szorul, hogy mi indokolta éppen ezen helyi identitási elemek vizsgálatát a választás kimenetelére vonatkozóan. Ezzel kapcsolatban a szerző a választásokat megelőző évben több alkalommal készített mélyinterjúkat a város vezetőivel, illetve több ízben, többféle személyi összetételben fókuszcsoportos megbeszélésekre is sor került külön a városvezetéssel, és külön más városi véleményvezérekkel. Ezekből egyértelműen leszűrhető volt, hogy a történelmi traumákat (köztük az ország-, megye-, járáshatárok változását), a nagy múltú helyi intézmények (egyetem, kórház) sorsát, a megyei jogú városi rang megszerzésének kérdését elsősorban a tősgyökeres lakosság körében érzik fontos, választási eredményt esetlegesen befolyásoló tényezőnek. A lakosság azon részében, akik gazdasági megfontolások alapján csak pár hónapja-éve érkeztek a városba, ezek az identitáspontok kevésbé hatnak, igaz náluk jóval nagyobb fluktuáció is tapasztalható, ráadásul jellemzően ők alkotják azt a mintegy 15%-ra becsült látens népességet a városban, akik nem szerepelnek a népességnyilvántartásban, ezért vélhetően nem is itt adták le a szavazatukat.

Természetesen a fent jelzett személyes és csoportos interjúk csak a hipotézisek megfogalmazásában segítették a szerzőt. Azok visszaigazolását viszont egy nyilvános városi rendezvény adta. 2026. április 16-án – négy nappal a választások után – került sor a Szigetköz

Expo Konferenciára Mosonmagyaróvár Város Önkormányzata, a Széchenyi István Egyetem és a Győr-Moson-Sopron Vármegyei Kereskedelmi és Iparkamara közös szervezésében. A konferencia témája idén „Okos város, okos vidék" volt, és annak záróakkordjaként lakossági fórumra került sor, ahol a térség frissen megválasztott országgyűlési képviselője ebben a minőségében először mondott nyilvános beszédet. A fórumon nyilvános kerekasztal beszélgetésre került sor, amely a város polgármestere mellett helyi véleményvezérek[2] részvételével zajlott. A pódiumbeszélgetés alapvetően demográfiai kérdéseket középpontba állítva a város múltjáról, jelenéről és jövőjéről szólt, és teljes egészében visszaigazolta a korábban vizsgált helyi identitáspontokat (Szigetköz EXPO 2026).

Hogy miért hitték el a város és a térség lakói Porpáczy Krisztinának, hogy hitelesebben tudja képviselni az érdekeiket, mint az ötödik ciklusára készülő Nagy Istvánnak, abban minden bizonnyal szerepe volt az őket támogató pártok eltérő kampánystratégiájának is. A TISZA a városban is nagy jelentőséget tulajdonított a személyes jelenlétnek. Magyar Péter a választások előtti egy évben háromszor járt a városban (utoljára 2026.04.09-én), és szabadtéri rendezvényeken közvetlenül szólította meg a lakosságot, míg a Fidesz részéről, bár voltak kormánytagok a meghívottak között (volt például Lázár infó is 2026.02.25-én), a kampányrendezvényekre jóval szűkebb körben, zárt térben, kevéssé önszerveződő alapon került sor.

A települési szintű eredmények ismeretében nyilván felmerül a kérdés, hogy lehetett-e volna olyan területi lehatárolást alkalmazni a Győr-Moson-Sopron vármegye 5. OEVK-ban, hogy az Fidesz–KDNP győzelmet hozzon, de nem találtunk olyan, reálisnak tűnő forgatókönyvet, ami ilyen eredményre vezetett volna. Vizsgáltuk az OEVK-t a központi település, Mosonmagyaróvár nélkül, illetve az utólag hozzácsatolt győri járáshoz tartozó települések nélkül is, de a tiszás jelölt győzelmét egyik sem veszélyeztette. A legszorosabb eredmény akkor született volna, ha Mosonmagyaróvárt és a győri járás településeit is kiszedtük volna az OEVK eredményeiből, de még ez a verzió is 215-tel több szavazatot hozott volna a TISZA jelöltjének.

JEGYZETEK

1 Az intézmény alumni szervezete az Óvári Gazdászok Szövetsége, innen az elnevezés.

2 Résztvevők: Bella Sándor – alelnök, Mosonmagyaróvári Városvédő Egyesület; Csiszár Péter – ügyvezető, Flesch Károly Nonprofit Kft.; Dr. Mezei Katalin – egyetemi docens, Széchenyi István Egyetem Albert Kázmér Mosonmagyaróvári Kar; Schopf Márton – ügyvezető, tervező, SM Építész Kft.; Szabó Miklós – Mosonmagyaróvár Város Polgármestere.

IRODALOMJEGYZÉK

Hajdú Zoltán: *Magyarország közigazgatási földrajza,* Dialóg Campus Kiadó, Budapest–Pécs, 2005, 332.

Mezei Katalin – Berkes Judit – Páthy Ádám –Tóth Péter: *A városi látens népesség becslésének lehetséges módszertani megközelítései*, Szociológiai Szemle, 2026/4. (Megjelenés alatt.) https://doi.org/10.51624/SzocSzemle.23311

■ Partizán interjú Porpáczy Krisztinával, 2023. Elérhető: https://www.youtube.com/watch?v=O3G_htD8ahI (Letöltés ideje: 2026.07.01.)
■ Somlyódyné Pfeil Edit: *Mozaikok a regionális identitás értelmezéséhez*, Tér és Társadalom, 2007/4, 57–71. https://doi.org/10.17649/TET.21.4.1139
■ Szabó Lilla: *Helyi identitás, Adalékok a helyi identitás fogalmának értelmezéséhez,* Autonómia és Társadalom, 2022/1, 83–99. https://doi.org/10.52895/AT.2022.2.2.4
■ Szalkai Gábor: *A járások kialakításának módszertani megalapozása*, Területi Statisztika, 2012/3, 215–230.
■ Vida György: *A magyar országgyűlési választási rendszer területi egyenlőtlenségei 2002 és 2022 között,* Saldo, Budapest, 2024, 143. https://doi.org/10.62133/SALDO.TGOI8128

INTERNETES FORRÁSOK

■ Magyarországi népszámlálások térképeken (1900–1941). Elérhető: https://nepszamlalasok.hu (Letöltés ideje: 2026.06.20.)
■ Népszámlálás 2022. Elérhető: https://nepszamlalas2022.ksh.hu/eredmenyek/statikus-tablak (Letöltés ideje: 2026.06.25.)
■ Nemzeti Választási Iroda, Választás 1990. Elérhető: https://valtor.valasztas.hu/valtort/jsp/tm2.jsp?EA=2 (Letöltés ideje: 2026.06.11.)
■ Nemzeti Választási Iroda, Választás 1994. Elérhető: https://valtor.valasztas.hu/valtort/jsp/tm2.jsp?EA=8 (Letöltés ideje: 2026.06.11.)
■ Nemzeti Választási Iroda, Választás 1998. Elérhető: https://static.valasztas.hu/ujweb/index.htm (Letöltés ideje: 2026.06.11.)
■ Nemzeti Választási Iroda, Választás 2002. Elérhető: https://static.valasztas.hu/parval2002/so02/ered_ind.htm (Letöltés ideje: 2026.06.01.)
■ Nemzeti Választási Iroda, Választás 2006. Elérhető: https://static.valasztas.hu/parval2006/hu/09/9_0.html (Letöltés ideje: 2026.06.11.)
■ Nemzeti Választási Iroda, Választás 2010. Elérhető: https://static.valasztas.hu/dyn/pv10/outroot/vdin2/hu/eredind.htm (Letöltés ideje: 2026.06.11.)
■ Nemzeti Választási Iroda, Választás 2014. Elérhető: https://static.valasztas.hu/dyn/pv14/szavossz/hu/eredind.html (Letöltés ideje: 2026.06.13.)
■ Nemzeti Választási Iroda, Választás 2018. Elérhető: https://valtor.valasztas.hu/valtort/jsp/tm2.jsp?EA=38 (Letöltés ideje: 2026.06.13.)
■ Nemzeti Választási Iroda, Választás 2022. Elérhető: https://vtr.valasztas.hu/ogy2022 (Letöltés ideje: 2026.06.14.)
■ Nemzeti Választási Iroda, Választás 2026. Elérhető: https://vtr.valasztas.hu/ogy2026/egyeni-valasztokeruletek/08/05?tab=telepulesek-szavazokorok (Letöltés ideje: 2026.06.15.)
■ Szigetköz EXPO, 2026. Elérhető: https://szigetkozexpo.hu/#exporol (Letöltés ideje: 2026.06.30.)

JOGSZABÁLYOK

■ 1989. évi XXXIV. törvény az országgyűlési képviselők választásáról.
■ 2011. évi CCIII. törvény az országgyűlési képviselők választásáról.
■ 2/1990. (I. 11.) Miniszertanácsi rendelet az országgyűlési egyéni és területi választókerületek megállapításáról.

Oláh Gergely Máté: Kampány 2026-2125